2019 m. kovo 13 d., trečiadienis

REKOMENDACIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2019)0172

ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimai ir jų apimtis

2019 m. kovo 13 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai dėl ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimų ir jų apimties (2018/2116(INI))

(2021/C 23/23)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2, 3, 6, 21, 33 ir 36 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas ([1]),

— atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimą dėl politinės atskaitomybės ([2]),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai metinę bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo ataskaitą Europos Parlamentui,

— atsižvelgdamas į ES metines ataskaitas dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje,

— atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 20 d. Tarpinstitucinį Europos Parlamento ir Tarybos susitarimą dėl galimybės Europos Parlamentui susipažinti su slapto pobūdžio Tarybos informacija saugumo ir gynybos politikos srityje,

— atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 9 d. ES specialiųjų įgaliotinių skyrimo, įgaliojimų ir finansavimo gaires ir 2014 m. kovo 11 d. Tarybos pranešimą (7510/14),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas ([3]),

— atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pristatytą Visuotinę Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategiją ir vėlesnes įgyvendinimo ataskaitas,

— atsižvelgdamas į 2013 m. Tarybos patvirtintas Lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių (LGBTI) asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis propagavimo ir gynimo ES gaires,

([1]) OL L 201, 2010 8 3, p. 30.
([2]) OL C 210, 2010 8 3, p. 1.
([3]) OL C 351 E, 2011 12 2, p. 454.

— atsižvelgdamas į Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) 1975 m. Helsinkio baigiamąjį aktą ir visus jo principus, kaip pagrindinį Europos ir platesnės regioninės saugumo tvarkos dokumentą,

— atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl Europos Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai metinių bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo ataskaitų Europos Parlamentui,

— atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl ES metinių ataskaitų dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje,

— atsižvelgdamas į savo 2017 m. lapkričio 15 d. rekomendaciją Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai (EIVT) dėl Rytų partnerystės, rengiantis 2017 m. lapkričio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimui ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2017 m. liepos 4 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių pažeidimų, susijusių su karo nusikaltimais ir nusikaltimais žmoniškumui, įskaitant genocidą, klausimo sprendimo ([2]),

— atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl Ukrainos, kuriomis raginama paskirti ES specialųjį įgaliotinį Krymo ir Donbaso regiono klausimais,

— atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 13 d. rekomendaciją Tarybai dėl ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais ([3]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 ir 113 straipsnius,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A8-0171/2019),

A. kadangi ES siekia aktyviau veikti tarptautiniu mastu – ne tik ekonomikos, bet ir politikos srityje – siekdama savo veiksmais ir politika prisidėti išlaikant tarptautinę taiką bei saugumą ir taisyklėmis grindžiamą pasaulinę tvarką;

B. kadangi ES specialiuosius įgaliotinius skiria Taryba, vadovaudamasi Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu ir suteikdama jiems įgaliojimus siekti konkrečių tikslų, kurių politinis ar saugumo pobūdis konkrečiai apibrėžtas teminiu ar geografiniu aspektais; kadangi paaiškėjo, kad šie įgaliotiniai yra vertinga ir lanksti ES diplomatijos priemonė, nes jie gali įasmeninti ES ir jai atstovauti svarbiausiose vietose ir kritinėmis aplinkybėmis, remiant visoms valstybėms narėms; kadangi lankstūs įgaliojimai reiškia, kad ES specialieji įgaliotiniai yra veiklos priemonės, kurias galima greitai pasitelkti iškilus neramumams tam tikrose šalyse arba tam tikrose teminėse srityse;

C. kadangi dėl dažno savo dalyvavimo vietoje ES specialieji įgaliotiniai turi privilegijuotą padėtį užmegzti dialogą su pilietine visuomene ir vietos veikėjais, taip pat atlikti mokslinius tyrimus šiuo klausimu; kadangi dėl šios tiesioginės patirties jie gali konstruktyviai prisidėti kuriant politiką ir strategijas;

D. kadangi šiuo metu yra penki regioniniai ES specialieji įgaliotiniai (Somalio pusiasalio, Sahelio, Vidurinės Azijos, Artimųjų Rytų taikos proceso, Pietų Kaukazo ir krizės Gruzijoje klausimais), du konkrečiai šaliai skirti ES specialieji įgaliotiniai (Kosovo ir Bosnijos ir Hercegovinos klausimais) ir vienas teminis ES specialusis įgaliotinis, atsakingas už žmogaus teisių klausimus;

E. kadangi šiuo metu tik dviejų ES specialiųjų įgaliotinių pareigas užima moterys;

([1]) OL C 356, 2018 10 4, p. 130.
([2]) OL C 334, 2018 9 19, p. 69.
([3]) OL C 332 E, 2013 11 15, p. 114.

2019 m. kovo 13 d., trečiadienis

F. kadangi tais atvejais, kai įgaliojimus konkrečių šalių klausimu turintys ES specialieji įgaliotiniai tose šalyse atliko dvejopą funkciją, o būtent taip pat ėjo ES delegacijos atitinkamoje šalyje vadovo pareigas, tai prisidėjo prie ES veiklos išorėje nuoseklumo ir veiksmingumo; kadangi kitų įgaliojimus konkrečių šalių klausimu turinčių ES specialiųjų įgaliotinių skyrimas turi atitikti ES išorės veiksmų strategijas, nes pagal Lisabonos sutartį stiprinamos ES delegacijos – pagal ją delegacijos įgijo atsakomybę koordinuoti visus ES veiksmus vietoje, įskaitant BUSP politiką;

G. kadangi esama kitų prioritetinių sričių ir konfliktų, įskaitant šalyse artimiausiose ES kaimynėse, kuriems reikia skirti ypatingą dėmesį, aktyviau dalyvauti ir užtikrinti ES matomumą, kaip antai Rusijos agresija Ukrainoje ir neteisėta Krymo okupacija;

H. kadangi įrodyta, kad ES specialieji įgaliotiniai yra naudingi, ypač palaikant aukšto lygio politinius dialogus, ir turi pajėgumų pasiekti aukšto lygio partnerius labai jautriomis politinėmis aplinkybėmis;

I. kadangi ES specialieji įgaliotiniai finansuojami iš BUSP biudžeto, kaip bendrai nusprendė Parlamentas, ir yra už biudžeto vykdymą atskaitingi Komisijai;

J. kadangi pirmininko pavaduotoja ir vyriausioji įgaliotinė įsipareigojo konstruktyviai reaguoti į Europos Parlamento prašymą išklausyti naujai paskirtus ES specialiuosius įgaliotinius prieš jiems pradedant eiti pareigas ir sudaryti sąlygas ES specialiesiems įgaliotiniams reguliariai rengti informacinius pranešimus Parlamentui;

K. kadangi ES specialieji įgaliotiniai atrenkami iš asmenų, kurie anksčiau ėjo aukštas diplomatines arba politines pareigas savo šalyje arba tarptautinėse organizacijose; kadangi jiems suteikiami įgaliojimai elgtis labai lanksčiai ir gana didelė veiksmų laisvė, susiję su tuo, kaip jie gali vykdyti savo įgaliojimus, o tai gali padėti siekti užsibrėžtų tikslų, įgyvendinti strategijas ir kurti pridėtinę vertę Europos Sąjungai;

L. kadangi pagrindinis ES specialiųjų įgaliotinių vaidmuo – padėti užtikrinti ES išorės veiksmų vientisumą, nuoseklumą, suderinamumą bei veiksmingumą ir atstovavimą; kadangi jie rodo ES susidomėjimą tam tikra šalimi, regionu ar temine sritimi ir didina jos matomumą, taip pat padeda įgyvendinti tam tikrą ES strategiją ar politiką, taikomą šaliai, regionui ar teminiam klausimui, dėl kurių suteikiami įgaliojimai;

1. rekomenduoja Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai:

a) pateikti strateginius svarstymus apie ES specialiųjų įgaliotinių reikalingumą, vaidmenį, įgaliojimus ir indėlį įgyvendinant Visuotinę ES strategiją;

b) užtikrinti, kad ES specialieji įgaliotiniai būtų skiriami tik tuo atveju, jei taikant šią priemonę sukuriama akivaizdi pridėtinė vertė, t. y. jei jų užduočių negali veiksmingai vykdyti esamos EIVT struktūros, įskaitant ES delegacijas, arba Komisija;

c) užtikrinti, kad ES specialieji įgaliotiniai visų pirma būtų naudojami tam, kad būtų sustiprintos ES dedamos konfliktų prevencijos ir jų sureguliavimo bei ES strategijų įgyvendinimo pastangos, pirmiausia sudarant sąlygas tarpininkavimui ir dialogui, ir (arba) siekiant ES politikos tikslų konkrečiose teminėse srityse, kurios patenka į išorės santykių sritį, laikantis tarptautinės teisės nuostatų;

d) vengti ES specialiųjų įgaliotinių skaičiaus didėjimo, jų įgaliojimų išskaidymo, dėl kurių atsirastų sutapimo su kitomis ES institucijomis ir padidėtų koordinavimo išlaidos;

e) užtikrinti, kad ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimai sprendžiant regiono saugumo ir konfliktų prevencijos, tarpininkavimo bei jų sureguliavimo klausimus, būtų grindžiami tarptautinės teisės nuostatomis, išdėstytomis 1975 m. Helsinkio baigiamajame akte, ir kitomis svarbiomis tarptautinės teisės normomis, taip pat taikiu ginčų sprendimu, nes tai, kaip pabrėžiama Visuotinėje ES strategijoje, yra pagrindinis Europos saugumo tvarkos aspektas; tai pat užtikrinti, kad ES specialieji įgaliotiniai laikytųsi visų ES priimtų taisyklių ir politikos, taikomų jų regionui ar konfliktui, patenkantiems į jų atsakomybės sritį;

f) apsvarstyti visas įmanomas priemones, kuriomis būtų stiprinamas ES specialiųjų įgaliotinių kaip veiksmingos ES išorės politikos priemonės, galinčios plėtoti ir spartinti ES užsienio politikos iniciatyvas ir skatinti sąveiką, vaidmuo, be kita ko, užtikrinant, kad ES specialieji įgaliotiniai galėtų laisvai keliauti į visas zonas, kurios priklauso jų įgaliojimų apimčiai, įskaitant konfliktų zonas, siekiant, kad jie veiksmingai įgyvendintų savo užduotis;

g) užtikrinti didesnį ES specialiųjų įgaliotinių darbo skaidrumą ir matomumą, be kita ko, teikiant viešas ataskaitas apie vizitus į šalis, darbo programą ir prioritetus, taip pat kuriant individualius tinklalapius, kad būtų galima viešai peržiūrėti jų veiksmus;

h) sustiprinti privalumus, kurie ES specialiesiems įgaliotiniams suteikia pridėtinę vertę – teisėtumą, remiant vyriausiajam įgaliotiniui ir pirmininko pavaduotojui ir valstybėms narėms, šalies ir (arba) regioninę ir (arba) teminę atsakomybę, politinę svarbą, lankstumą ir ES dalyvavimo bei matomumo šalyse partnerėse didinimą, taip stiprinant ES, kaip veiksmingos tarptautinės veikėjos, vaidmenį;

Dėl įgaliojimų

i) sudaryti galimybes nustatyti tinkamą įgaliojimų trukmę, suteikiant galimybę samdyti kvalifikuotus vyresniuosius pareigūnus ir vykdyti įgaliojimus, taip pat stiprinti pasitikėjimą partneriais, kurti tinklus ir daryti įtaką procesams; užtikrinti, kad būtų reguliariai, atsižvelgiant į įvykius šalyje ir (arba) regione ar atitinkamą temą, atliekama peržiūra, taip pat sudaryti sąlygas pratęsti įgaliojimus, jei to reikia atsižvelgiant į aplinkybes;

j) prisidėti įgyvendinant ES politiką ar strategiją, skirtas įgaliojimų sričiai, ir padėti rengti arba peržiūrėti strategijas ar politiką;

k) užtikrinti, kad konfliktų prevencija ir sureguliavimas, sąlygų tarpininkavimui ir dialogui sudarymas, taip pat pagrindinės laisvės, žmogaus teisės, demokratija, teisinė valstybė ir lyčių lygybė būtų horizontalūs prioritetai ir todėl ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimų apimties pagrindas, taip pat kad būtų užtikrintas tinkamas ataskaitų apie veiksmus, kurių imtasi šiose srityse, teikimas;

l) reikalauti vykdyti pasiektų rezultatų, iškilusių kliūčių, pagrindinių iššūkių nurodymo ir prisidėjimo prie politikos formavimo vertinimo ir stebėsenos procedūras, atlikti ES specialiojo įgaliotinio ir kitų ES subjektų veiklos koordinavimo vertinimą, kad būtų galima sudaryti sąlygas ES specialiesiems įgaliotiniams keistis geriausia patirtimi, taip pat įvertinti veiklos rezultatus ir apsvarstyti galimybę pratęsti ir peržiūrėti įgaliojimus;

m) užtikrinti įgaliojimų Vidurinėje Azijoje suderinamumą su 2007 m. ES Vidurinės Azijos strategija, kuri buvo peržiūrėta 2015 m. siekiant regione padidinti Sąjungos veiksmingumą ir matomumą;

n) nustatyti ilgą veiklos pertraukos laikotarpį ES specialiesiems įgaliotiniams, siekiant užtikrinti kuo aukščiausią etikos normų lygį su interesų konfliktu susijusiais atvejais;

o) užtikrinti, kad Parlamento Užsienio reikalų komitetas dalyvautų rengiant ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimus (naujus ir pratęstus);

Dėl priemonių

p) išlaikyti šiuo metu ES specialiųjų įgaliotinių turimą lankstumą ir savarankiškumą, laikant juos atskira BUSP priemone su atskiru finansavimo šaltiniu ir palaikančiais privilegijuotus santykius su Taryba; vis dėlto kartu gerinti koordinavimą ir ataskaitų teikimo ryšius su atitinkamais EIVT valdymo direktoratais (regioniniu, teminiu, BSGP ir reagavimo į krizes) ir susijusiais Komisijos generaliniais direktoratais; užtikrinti greitą ir skaidrų skyrimo ir patvirtinimo procesą;

2019 m. kovo 13 d., trečiadienis

q) šalinti institucinės atminties saugojimo trūkumus ir užtikrinti kadenciją baigiančių ir ją pradedančių ES specialiųjų įgaliotinių veiklos tęstinumą, didinant jiems teikiamą EIVT logistinę ir administracinę paramą, įskaitant archyvavimą, ir visų pirma komandiruojant politinius patarėjus iš EIVT ir kitų ES institucijų, kurie būtų tinkami prisijungti prie ES specialiojo įgaliotinio darbo grupių;

Dėl asmens profilio

r) ES specialiaisiais įgaliotiniais skirti asmenis, turinčius didelės diplomatinės ir politinės patirties ir tinkamą profilį, visų pirma įsitikinant, kad jie galės daryti politinę įtaką, kurios reikia norint užmegzti ryšius ir sukurti abipusį pasitikėjimą su aukšto lygio partneriais; atsižvelgiant į tai, naudotis esamu asmenų, turinčių politinę ir diplomatinę patirtį visoje ES, ratu; užtikrinti lyčių ir geografinę pusiausvyrą; užtikrinti, kad sprendimas skirti konkretų asmenį būtų priimtas laikantis skaidrumo principo ir tik patvirtinus kandidato tinkamumą, pirmiausia atsižvelgiant į bet kokį galimą interesų konfliktą ir užtikrinant, kad kandidatas laikosi etikos normų;

s) užtikrinti, kad ES specialiojo įgaliotinio skyrimas būtų patvirtintas tik po teigiamo Parlamento Užsienio reikalų komiteto peržiūros vertinimo;

t) užtikrinti, kad būtų lengviau prieinama informacija ir pagrindimai, susiję su atrinktais kandidatais;

Dėl įgaliojimų sričių

u) suteikiant ES specialiesiems įgaliotiniams įgaliojimus, dėmesį sutelkti į regioninio saugumo stiprinimą ir konfliktų prevenciją bei sureguliavimą, ypač sudarant sąlygas dialogui ir tarpininkavimui, nes tose srityse ES dalyvavimas gali suteikti pridėtinės vertės; užtikrinti, kad, skiriant įgaliojimus teminėse srityse, paskirto ES specialiojo įgaliotinio vaidmuo nesidubliuotų su Komisijos ir EIVT vaidmeniu ir jam nekenktų;

v) atsižvelgiant į ES specialiųjų įgaliotinių, kaip specifinių diplomatinių priemonių vykdant ES išorės veiksmus, vaidmenį ir pripažįstant Europos kaimynystės stabilumo svarbą, raginti ES specialiuosius įgaliotinius plėtoti kaip niekad artimus ryšius su ilgalaikių konfliktų paveiktomis šalimis, pabrėžiant, jog labai reikia, kad ES specialieji įgaliotiniai padėtų taikiai spręsti konfliktus ES kaimynystėje;

w) palankiai vertinti tai, kad paskirtas naujas ES specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais, ir pripažinti ankstesnio šias pareigas ėjusio įgaliotinio, kuris sėkmingai atliko savo užduotį didinti ES žmogaus teisių politikos veiksmingumą ir matomumą, darbą; pažymi, kad šias pareigas atliekančio asmens atsakomybės sritis buvo išplėsta, įtraukiant pareigą skatinti tarptautinės humanitarinės teisės nuostatų laikymąsi ir skatinti paramą tarptautinei baudžiamajai justicijai;

x) sustiprinti ES specialiojo įgaliotinio žmonių teisių klausimais pajėgumus ir vaidmenį, ir atsižvelgti į tai, kad šiam pareigūnui tenka įgaliojimai pasaulio mastu – dėl to reikalaujama ir būtina užmegzti politinį dialogą su trečiosiomis šalimis, atitinkamais partneriais, įmonėmis, pilietine visuomene ir tarptautinėmis bei regioninėmis organizacijomis, taip pat dalyvauti atitinkamuose tarptautiniuose forumuose;

y) turint mintyje, kaip svarbu labai nepadidinti ES specialiųjų įgaliotinių skaičiaus, kad nebūtų sumenkintas specialus jų veiklos pobūdis, palaipsniui panaikinti įgaliojimus konkrečios šalies klausimu turinčių ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimus ir, laukiant bendro atsakomybės sričių pasidalijimo kitoje Komisijoje ir EIVT, apsvarstyti galimybes skirti regioninius ES specialiuosius įgaliotinius; apsvarstyti galimybes skirti įgaliojimus teminėse srityse turinčius ES specialiuosius įgaliotinius, o būtent tarptautinio kovos su klimato kaita koordinavimo klausimais, tarptautinės humanitarinės teisės ir tarptautinio teisingumo klausimais, nusiginklavimo ir ginklų neplatinimo klausimais (pastaruoju atveju turėtų būti perimti dabartinio ES specialiojo pasiuntinio šiais klausimais įgaliojimai);

z) skirti naują ES specialųjį įgaliotinį Ukrainos klausimais, kuris ypač daug dėmesio skirtų Krymui ir Donbasui ir būtų atsakingas už žmogaus teisių padėties stebėjimą okupuotose teritorijose, Minsko susitarimų įgyvendinimą, deeskalavimą Azovo jūroje ir šalies viduje perkeltų asmenų teisių užtikrinimą, kaip buvo raginta ankstesnėse Parlamento rezoliucijose;

Dėl sąveikos ir bendradarbiavimo

aa) stiprinti ES specialiųjų įgaliotinių ir įvairių institucijų, pilietinės visuomenės bei valstybių narių veiklos sąveiką ir koordinavimą, siekiant užtikrinti kuo didesnę visų veikėjų sinergiją ir darnų bendradarbiavimą; skatinti ES specialiuosius įgaliotinius dalyvauti ES ankstyvojo perspėjimo apie konfliktus sistemoje; užtikrinti, kad ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimai nesidubliuotų su kitų aukšto lygio diplomatinių veikėjų, kaip antai ES specialiųjų pasiuntinių; taip pat užtikrinti bendradarbiavimą su kitais bendraminčiais partneriais ir pasiuntiniais, įskaitant paskirtus JT, NATO ir JAV;

ab) atsižvelgiant į tai, kad Europos Parlamentas yra viena iš teisėkūros institucijų, atsakinga už Užsienio politikos priemonių tarnybos (FPI) administruojamo BUSP biudžeto civiliams skirtą dalį, stiprinti Parlamento atliekamą ES specialiųjų įgaliotinių veiklos priežiūrą, didinti jų atskaitomybės lygmenį ir jų darbo skaidrumą, turint mintyje, kad šį tikslą galima pasiekti reguliariai keičiantis informacija apie ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimų įgyvendinimą, jų darbą, pasiekimus, taip pat apie sunkumus, su kuriais jie susiduria, rengiant metinius susitikimus ir keičiantis nuomonėmis tarp ES specialiųjų įgaliotinių ir atitinkamų EP įstaigų, ypač jo Užsienio reikalų komiteto ir Žmogaus teisių pakomitečio bei Saugumo ir gynybos pakomitečio, taip pat sistemingai perduodant EP ataskaitas ir šalių strategijas, kurias ES specialieji įgaliotiniai siunčia Tarybos Politiniam ir saugumo komitetui (PSK) ir EIVT; taip pat šiuo atžvilgiu primygtinai ragina įtraukti šiuos dokumentus į tarpinstitucinį susitarimą BUSP srityje;

ac) skatinti sąveiką ir sudaryti sąlygas dialogui su pilietine visuomene ir piliečiais ES specialiesiems įgaliotiniams priskirtuose regionuose, laikant tai prevencinės diplomatijos ir tarpininkavimo procesų dalimi ir siekiant ES matomumo; pirmiausia, užtikrinti, kad ES specialieji įgaliotiniai aktyviai dalyvautų pilietinės visuomenės veikėjų, žmogaus teisių gynėjų arba disidentų, kuriems gali kilti grėsmė arba į kuriuos nusitaikiusios vietos valdžios institucijos, veikloje;

2. rekomenduoja, kad per kitą kadenciją Europos Parlamentas pareikalautų, kad naujasis pirmininko pavaduotojas ir vyriausiasis įgaliotinis per pirmuosius šešis savo kadencijos mėnesius pateiktų strateginius svarstymus apie ES specialiųjų įgaliotinių naudojimą, atsižvelgiant į Visuotinės strategijos įgyvendinimą ir laikantis pirmiau išdėstytų principų ir rekomendacijų;

3. paveda Pirmininkui perduoti šią rekomendaciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir ES specialiesiems įgaliotiniams.